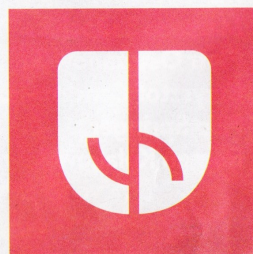

Theodoros Terzopoulos: Olimpiada Teatralna dla wolności i bogactwa kultur

Theodoros Terzopoulos

przewodniczący
Międzynarodowego Komitetu
Olimpiady Teatralnej

Autor jest reżyserem, profesorem wielu artystycznych uczelni, a od 1993 roku przewodniczącym Międzynarodowego Komitetu Olimpiady Teatralnej. Urodził się w 1945 roku, studiował w Szkole Teatralnej Kostisa Michailidisa, był dyrektorem Szkoły Teatralnej Narodowego Teatru Północnej Grecji w Salonikach. W 1985 roku założył Teatr Attis w Delfach. Reżyserował tragedie Ajschylosa, Sofoklesa, Eurypidesa, a także sztuki najwybitniejszych współczesnych pisarzy europejskich. Pracował w wielu teatrach zagranicznych i współpracował z wybitnymi aktorami z całego świata. Przez 30 lat jego Teatr Attis zagrał prawie dwa tysiące przedstawień na międzynarodowych festiwalach w Grecji i za granicą. Metody jego pracy znalazły się w programach nauczania szkół teatralnych i wydziałów filologii klasycznej na całym świecie. Reżyser prowadzi warsztaty i wykłady, jest zdobywcą licznych nagród i odznaczeń teatralnych. Napisał kilka książek, w których opisał metody swojej pracy. W 2012 roku we Wrocławiu ukazała się książka „W labiryncie. Theodoros Terzopoulos spotyka Heinerja Müllera”, a w listopadzie 2016 roku, podczas Olimpiady Teatralnej, ukaze się kolejna.

José Francisco Gullá

Żyjemy w społeczeństwie sieciowym, w którym pojęcie ludzkiego kontaktu i komunikacji uległo radykalnej zmianie. Na pierwszy plan wysunęły się zdecydowanie telekomunikacja i internet. Kultury narodowe zostały włączone do elektronicznego obiegu i grozi im utrata tożsamości.

Zdawać by się mogło, że bliższy kontakt i lepsza komunikacja między krajami powinny budować harmonię i sprzyjać zgodnej koegzystencji, ale dzieje się coś wprost przeciwnego: rośnie nieufność i niepewność. Globalizacja nadweręża, a wręcz niszczy to, co lokalne. Teatr gubi stałe punkty odniesienia, korzenie i cechy narodowe. Zatraca związek z miejscem, a granice kultur narodowych stają się płynne. Charakter dzisiejszego teatru, jego funkcje i cele oraz przyszłość rodzą wiele pytań.

W kontekście ślepej uliczki, w którą wpędza nas globalizacja, a także powodowanych przez nią pogromów oraz umyślnych i nieprzewidzianych zniszczeń i strat, 7. edycja Olimpiady Teatralnej stanowi zachętę do wol-

ności wypowiedzi, staje w obrobie znaczenia tradycji, a zarazem wspiera potrzebę poszukiwań i eksperymentowania na scenie teatralnej w ramach współczesnej dynamiki, konstruktywnej multcentryczności i polimorficzności. Na świecie mamy wiele festiwali teatralnych, ale większość z nich ma podobną formę.

Tak jest ze wszystkim we współczesnym świecie, w którym gubi się różnorodność i bogactwo kulturowe. Olimpiada Teatralna to coś więcej niż festiwal: pokazujemy na nim nie tylko najlepsze spektakle, ale przede wszystkim to, co wypracowali wielcy mistrzowie teatru XX wieku oraz to, co indywidualne i zróżnicowane kulturowo.

Bardzo się cieszę, że gospodarzem 7. edycji Olimpiady Teatralnej jest Wrocław, miasto położone w sercu Europy, kuźnia i skrzyżowanie wielu kultur. Przyjeżdżam to od kilku lat i widzę, jak z miasta kultury Wrocław staje się europejskim miastem kultury. Hasło tegorocznej Olimpiady Teatralnej, „Świat miejscem prawdy”, zachęca nas wszystkich, aby wrócić myślami od wcześniejszych pytań o teatr i zadać nowe.

for Jarosław Fret

Olimpiada Teatralna: Delfy 1995 - Wrocław 2016

Olimpiada Teatralna to międzynarodowy festiwal teatralny prezentujący osiągnięcia najwybitniejszych twórców teatralnych z całego świata, którego celem jest przywrócenie znaczenia współczesnego teatru. Inicjatorami Olimpiady Teatralnej są grecki reżyser Theodoros Terzopoulos oraz grecka minister kultury i aktorka Melina Mercouri (pomyślnie sformułowały ideę Europejskiej Stolicy Kultury), którzy wraz z komitetem założycielskim powołali ją do życia w 1993

roku w Delfach. Do tej pory odbyło się sześć edycji Olimpiad w ramach ESK.

Międzynarodowy Komitet Olimpiady tworzą: Theodoros Terzopoulos (Grecja), Tadashi Suzuki (Japonia), Robert Wilson (USA), Wole Soyinka (Nigeria), Tony Harrison (Wielka Brytania), Ratan Tiyam (Indie), Nuria Espert (Hiszpania), Giorgio Barberio Corsetti (Włochy), Georges Lavaudant (Francja), Antunes Filho (Brazylia), Jürgen Flimm (Niemcy), Choi Chy-Rim (Korea), Liu

Lubin (Chiny) oraz wrocławianin Jarosław Fret.

Hasłem 7. edycji Olimpiady będzie „Świat miejscem prawdy” – parafraza tytułu tekstu Jerzego Grotowskiego z 1979 roku. Do głównego programu zaproszeni zostali twórcy, którzy odmiennymi obliczami teatru XX i XXI wieku, m.in.: Eugenio Barba, Peter Brook, Romeo Castellucci, Jan Fabre, Walerij Fokin, Heiner Goebbels, Krystian Lupa, Tadashi Suzuki, Theodoros Terzopoulos i Robert Wilson.

Historia Olimpiad Teatralnych

ROK	MIASTO / KRAJ	HASŁO OLIMPIADY	DYREKTOR ARTYSTYCZNY
08.1995	Delfy / Grecja	„Tragedia”	Theodoros Terzopoulos
04-06.1999	Shizuoka / Japonia	„Dając nadzieję”	Tadashi Suzuki
04-06.2001	Moskwa / Rosja	„Teatr dla ludzi”	Jurij Lubimow
05-06.2006	Stambuł / Turcja	„Poza granicami”	Dikmen Gürün
09-11.2010	Seul / Korea Płd.	„Sarang – Miłość i Człowieczeństwo”	Choi Chy-Rim
11-12.2014	Pekin / Chiny	„Marzenie”	Liu Libin
10-11.2016	Wrocław / Polska	„Świat miejscem prawdy”	Jarosław Fret

2

 WROCLAW 2016
Europejska Stolica Kultury